

JOSEF KUBÍK

SEXUALITA BEZ TABU

Josef Kubík

SEXUALITA BEZ TABU

2012

Josef Kubík
Sexualita bez tabu

Na vzniku této knihy se podílela australská badatelka, vynikající a vzácná žena zlatého srdce, Michelle Rubinová, které tímto vyslovuji své poděkování. A rovněž děkuji nespočetným ženám a mužům – svými podněty, rozhovory a přímou pomocí umožnili vznik této knihy.

Autor

VĚNOVÁNO TĚM, KTERÍ MILUJÍ ŽIVOT.

Všechna práva vyhrazena.

Tato publikace ani její část nesmí být publikována, uchovávána v rešeršním systému nebo přenášena jakýmkoli způsobem (včetně mechanického, elektronického, fotografického či jiného záznamu) bez předchozího souhlasu nakladatelství.

Copyright © Josef Kubík, 2012
Illustrations © Richard Conroy, 2012
© Carpe diem, 2012
www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87631-78-2 (Pdf)
ISBN 978-80-87631-79-9 (ePub)
ISBN 978-80-87631-80-5 (iBook)

Obsah

<i>Slovo úvodem</i>	7
O lidské sexualitě	10
Perverzní, nebo normální?	15
Vanilla sex	20
Sexuální uspokojení – orgasmus	21
Krása ženy	24
Krása muže	31
Jiné zvyky	33
BDSM – tělesné, sexuální, intimní aktivity	39
Historie BDSM	50
Vanilla manžel, dominantní muž – Master	58
Býti otrokem	66
Mistress – žena vládkyně, bohyně	78
Kontrola orgasmu	100
Nevěra muže	104
Nevěra ženy	112
Mužova impotence	122
Sexuální chladnost ženy	133
Sex versus obezita	141
Kluby a erotika	144
Erotická hra na poníky	151
Skupinové nesexuální a sexuální praktiky	160
Tělo, sex, společnost a současnost	165
Svádění, předehra, erotogenní části těla	179
Orální sex, intimní hygiena	188
Rozměry vagíny, velikost penisu...	192
Sex a deprese	197
Anální sex a erotické hry – význam klystýru	201
Urolagnia	208
Sexuální fantazie bez hranic, coprophagia	214
Queening	219
Kouzlo moci a podřízenosti	223
Třetí pohlaví	240
Narušený vztah	244
Lidská asexualita	249
Erotika jako lék	251
Manželství, partnerství, vztahy, láska, sex...	253
Řeč těla	282
Žena versus vztah – žárlivost	285
Rituály? Mládež a...	297
<i>Závěrem</i>	315

Honni soit qui mal y pense. –
Hanba tomu, kdo si o tom myslí něco špatného.
Heslo anglického Podvazkového řádu

Slovo úvodem

Tato publikace nám umožní seriózní pohled na sexuální chování člověka v dnešní složité době plné nástrah v partnerském životě, fyzické přitažlivosti, náklonnosti a lásky. Nelze zde očekávat seznam praktických návodů nebo pochybných rad, co dělat a jak se chovat v té či oné situaci. Náš záměr je poukázat srozumitelnou řečí na zkušenosti a neobyčejné prožitky žen a mužů všech věkových kategorií, a tak podat nekompromisní průřez lidského sexuálního počínání současnosti, s ohlédnutím do minulosti. Fakta zde shromážděná, vysvětlení a popisy úchvatných sexuálních citění a aktivit, výpovědi a přiznání skutečných osob zůstávají plně na čtenáři, aby je posoudil a pochopil osvobození sexuality od pouhých primitivních pudových pocitů. Nikdy není pozdě odpoutat se od zábran a studu a učinit radikální krok ke zlepšení vlastního sexuálního života – to platí v každém období života. Člověk se už od dětství vyjadřuje sexuálními projevy a tento stav, více nebo méně, trvá až do pozdního věku. Příroda nás obdarovala schopností vnímat slast, kterou bychom neměli odmítat přijmout.

S fakty, které poznáme, je možné se vyrovnat, a s názory můžeme diskutovat v intimních hovorech s našimi partnery. Pro každého jedince pak platí zásada, že musí být schopen vytvořit si svůj styl a také nalézt vyhovující způsob vlastního sexuálního jednání spočívajícího v dobrovolnosti, svobodě, hravosti, uvolněnosti, znalosti a upřímnosti vrcholícího nejkrásnějším prožitkem, znásobeným poznáním skutečnosti, že i partner

prožívá stejné uspokojení. Nebudeme se zabývat sexualitou jako vědním oborem a nehodláme řešit specifické sexuální problémy nebo pohlavní onemocnění, tak často jmenované v našem každodenním životě – to přenecháme jiným. Pokusíme se demonstrovat sexualitu v obzorech, které se vymykají tisíciletým tradicím nebo zaběhnutým normám – výhradně na základech dostupných faktů a vlastních zkušeností mnoha žen a mužů rozdílných sociálních vrstev i etnických skupin. Pro sesbírání těchto materiálů bylo použito dotazníků, osobních průzkumů ve dvanácti zemích, dopisů, osobních otevřených hovorů a internetové korespondence, která poskytla cenné údaje. Lidé se snáze svěří moderní technice, jsou mnohem důvěrnější, než při rozhovoru tváří v tvář.

Staromódně orientovaní odborníci v těchto sférách, zejména ti, kteří nemají příliš vlastních sexuálních zkušeností, mohou označit některá témata za „příliš drsná“ či nevkusná. Budeme-li brát ohledy na potenciální opozici, nebude v našich silách otevřeně diskutovat o sexuálních směrech jakkoliv neobvyklých. Je všeobecně známo, že každé nové myšlení, každý technický pokrok narážel na nepochopení a odpor, který bylo nutno překonat a novou věc prosadit – jinak bychom ještě dnes cestovali na koních a namísto telefonů používali bubny. Základním pilířem našeho názoru na současný světový sexuální stav je tolerance, uznání, naprostá upřímnost, otevřenost, poznání nového, znalost a zkušenost.

V našich diskusích odhalujeme situace, ze kterých vyplývají problémy tkvící v určitých otázkách nejen lidské sexuality, ale i lidských vztahů, lásky, vlivu společnosti, kultury, náboženství a také výhledu do budoucnosti.

Sex, peníze a moc jsou tři nejžádanější záležitosti v životě současného člověka, ale ani jedna z nich nezaručuje kvalitní život, štěstí a úplnou spokojenost...

Moc je nebezpečná dvojsečná zbraň, se kterou umí zacházet jen velice málo lidí. Peníze mohou přinést pohodlí a klid, ale také totální nevolnictví, zkázu, neštěstí a smutek. Lásku

nelze podplatit, lež a klam s určitostí ano. Sex nespočívá jen ve třech písmenech nebo v oplodňovacích pudech, ale především v umění prožívat sexuální aktivity.

Štěstí musí každý jednotlivec objevit sám...

V Austrálii, kde vznikla tato kniha, v Evropě, v Asii, na americkém kontinentě nebo kdekoliv jinde na světě by se lidé měli naučit žít jako lidé – leč realita bývá poněkud jiná...

Napsat některé statě této knihy bylo stejně odvážným činem, jako je číst. V našem životě se ledacos nerýmuje, často nám něco neznámého chybí, nejsme úplně spokojeni, chtěli bychom se zmocnit nějakých tajemství, odhalit sebe i druhé, ale nevíme, kde začít a co činit. Všechna náboženství slibují lidstvu shodně blažený život, také všechny vlády slibují totéž, ovšem jinými slovy. Budeme-li však věřit těmto slibům, stanou se z nás jen prostí čekatelé na smrt. Tato záměrně „nevědecká“ kniha se naprosto důsledně skládá z poznatků, k nimž nebylo zapotřebí dodávat lesk a dekoraci – je psána životem.

Ze všeho, co je věčné, je láska nejkrásnější.
Molière

O lidské sexualitě

Láska je zákonitě spjatá se sexuálními projevy dvou lidí, kteří jsou spojeni silným neviditelným poutem. Láska může vzplout rychlostí plamene a stejně jako oheň potřebuje k životu palivo, tak i zdravý vztah vyžaduje neustálou péči, bez které, někdy rychle, jindy pozvolna, uhasíná a zaniká. Určitě přáním každého z nás je mít hezký a vkusně zařízený domov, jehož útulnost nám dodává pocit životního štěstí a pohody. Jsou však lidé, kteří neoplývají znalostmi bytového architekta. Vyvarovat se kýčů a nevkusů domácího prostředí znamená vynaložení značné energie a času k nabytí potřebných znalostí, které mohou problému zabránit. Nabízí se jiná možnost, a to akceptování představ někoho znalého. Rádi vyslechneme jeho zkušenosti, třeba přijmeme názor, provedeme dekoraci, ale v konečné fázi je plně na nás, abychom se sami naučili nového prostředí užívat a uměli v něm skutečně žít. Podobně nám mohou usnadnit náhled na erotiku i některé kapitoly této knihy. Do lásky je nutno neustále investovat, pečovat o ni jako o nejcennější dar vesmíru, chránit ji jako křehkou květinu, znát nebezpečná úskalí, která jí hrozí zkázou, odstranit ze vztahu zábrany a znát nepřítelé. Erotika v lásce hraje jednu z nejdůležitějších rolí ve vztahu dvou lidí, nelze ji opomíjet, je nutné se jí zabývat a považovat ji za součást kvality životního stylu.

Sex, sex, sex... – jedno z nejčastěji vyslovovaných slov. Způsobuje nám rozkoš, potěšení a téměř nemůžeme bez tohoto přirozeného lidského aktu žít. I všichni ti, co neuskutečňují sexuální styk, přiznávají, že se zabývají jinou formou sexuality a dosahují mnohdy i při erotických představách

vysokého stupně vzrušení. Sexualita je jedním z hlavních témat v našich intimních hovorech. Sexuální činnost se řadí na třetí místo v našich každodenních fyziologických projevech, a to za jídlem a spánkem (doc. PhDr. Ivo Pondělíček, CSc., MUDr. Jaroslava Pondělíčková-Mašlová).

Podle Sigmunda Freuda (nar. 1856 v Příboru, zemřel 1939) je erotika a sex hnacím motorem veškerého lidského konání, obsahuje čtyři pětiny myšlení a tužeb, a proto se snad objevuje sexualita i v nesexuálních aktech. Opozice tento princip slasti nahrazuje principem reality.

V osmdesátých letech se zcela náhodně sešla skupina lidí, kteří trávili společný víkend na pobřeží jednoho kouzelného jezera, a jak to bývá v teplé letní noci a u plápolajícího ohně, hovořilo se o různých tématech, až se předmět zájmu stočil na oblast sexu. Po prolomení počátečního ostychu se záhy otevřela hodnotná debata o partnerských vztazích, o sexuálních fantaziích a praktikách, o ženách a mužích, která nabývala na zajímavosti a trvala až do bílého dne. Tak vlastně vznikly naše první „otevřené hovory“, které pak získaly na značné oblibě a praktikovaly se v nejrůznějších podobách a s různorodými účastníky až téměř do dnešních dnů.

Mnozí ze zúčastněných později přiznali, že pokračují v debatách v domácím prostředí – ve vaně, s láhví šampaňského a při decentní hudbě. Lidé mluví naprosto bez zábrán o násilí, vraždách, zločinnosti, špinavé politice, snadném zisku a dalších projevech moderního lidského chování, ale v záležitosti jedné z nejpřirozenějších lidských aktivit – sexu – projevují ostych, obavy z nejistoty a necítí se pohodlně. Obvykle trvá delší dobu než dosáhnou potřebného psychického komfortu a jsou schopni poslouchat a polemizovat na toto téma. Je zcela přirozené, že se člověk od dětství vzdělává, získává znalost a odbornost, která vždy znamená moc a sílu v naší společnosti. Na základních školách některých zemí se žáci při sexuální výchově obeznámí s funkcí ženy a muže při rozmnožování, ale později v dospělosti je na každém jedinci, aby rozlišil tlak

pudu od inteligentního sexuálního prožitku. Člověk by měl mít možnost projevit svou sexualitu a dosáhnout slastného uspokojení, i když je jeho fantazie poněkud odlišná od běžných praktik. Výběr partnera hraje závažnou roli, ale znalost sebe sama, vlastních erotických fantazií, těla partnera, jeho sexuálních potřeb a citění je nutností, kterou nelze podceňovat. Znalost a narůstající zkušenost s naprostou otevřeností k partnerovi vede ke splnění i těch nejtajnějších sexuálních fantazií a k upevňování vzájemného vztahu. Rovněž estetické citění je důležitým faktorem nejen jako životní nutnost, ale i při výběru partnera a při volbě sexuálních aktivit. Smysl pro vkus, krásu a zdravý život je v mnoha zemích vážně narušen nebo dokonce nevyvinut. Platí to i pro rozvinuté země jakou je na příklad Austrálie, kde můžeme pozorovat, zejména v některých částech Sydney, kulturu nedbalosti o vzhled a odívání, evidentní osobní nečistotu, apatii k základním normám lidského chování, lenivost spojenou s nezájmem o světové dění a všeobecné znalosti. Kultura automobilu, alkoholu a televize ovlivňuje do značné míry i sexuální chování. Přidáme-li ještě nejisté zaměstnání, neútné domácí prostředí postrádající pocit pohodlí, klidu a bezpečí společně s vlivem okolí, může se probudit agresivita často vyústující k hádkám a domácím násilnostem. Partneři tohoto typu nejsou schopni prožívat sexuální styk jako nejkrásnější akt mezi mužem a ženou, ale jednoduše jej pouze konzumují – asi se stejným pocitem, jako když okousávají kuřecí stehno.

Člověk se liší od zvířete i antropologickými základy své sexuality. Lidská pohlavnost je trvale aktuální a téměř neomezeně tvárná. Ani na začátku, ani v průběhu svého sexuálního chování nedisponuje člověk jednoznačnými mechanismy instinktu či pevnými vrozenými schémata vzrušení. I když existují ve smyslovém vnímání u člověka zbytky instinktivních schémat, vůně, specifické tvary ženského a mužského těla apod., vedla redukce instinktu ke skoro univerzální tvárnosti lidské sexuality (A. Gehlen).

Roku 1948 a 1953 vydal Alfred Kinsey a jeho spolupracovníci dokumenty známé jako Zpráva o sexuálním chování mužů a žen. Po druhé světové válce vznikl na veřejnosti silný zájem o sexualitu a v souvislosti se strukturálními změnami společnosti se zmírnilo i sexuální tabu a vyvstal veřejný zájem na jejich odhalování. Zejména veřejnost v bývalé NDR zaznamenala prudký rozmach sexuální revoluce. Po letech války přišly ženy do pracovního zařazení, kterému vždy dominovali muži. Žena najednou prodělávala rychlý emancipační vývojový proces, byla osvobozena od projevu puritánského dědictví, kdy sex byl pokládán radikálními představiteli za něco nemorálního – nemoc. Náboženské předsudky a vžité morální normy potlačující projevy lidské sexuality upadaly pozvolna do zapomnutí. Zatímco se na plážích západní Evropy nosily plavky odpovídající vžitým morálním představám, filmové dokumenty a fotografie nám ukazují zcela „uvolněné mravy“ mladých lidí na východě Německa, kteří se opovážili vystavovat svá úplně nahá těla slunci na baltických plážích.

Kinsey byl pro svůj Report kritizován moralisty, že jeho výzkum propaguje a odhaluje sexuální volnost. Analytické zjištění a výzkumy nelze odsuzovat jako zločin proti nějaké předepsané normě nebo úchylce od stávajících morálních představ. Každé odhalení něčeho nového nebo neznámého je svým způsobem přínosem pro lidskou společnost. Proti Kinseyovi vystala též kritika argumentující přesvědčením, že zveřejnění výsledků jeho výzkumů je pro veřejnost nebezpečné, protože zjištěné výsledky mohou poskytovat jakési právo k dalšímu napodobování. Ohlédnutím zpět do poválečné doby, i pohledem do současnosti lze toto tvrzení odsoudit jako neopodstatněné. Neexistuje žádný důkaz pro ovlivnění sexuality tímto nebo jiným výzkumem.

V počátcích sedmdesátých let se začaly množit v USA, ale i jinde, pornografické magazíny s netradiční tematikou. Objevovaly se tu obrázky svázaných ženských i mužských těl, sexuálně zaměřené miniscény, kde je jedna osoba podřízena druhé,

dominantní, hrající roli Paní nebo Pána, esteticky a eroticky orientované způsoby zavěšení těl submisivních jedinců a podobně. Byla proražena poslední morální bariéra a svět se začal zajímat o znovuobjevené, tajemstvím vonící sexuální praktiky, které dnes známe pod komplexním názvem BDSM, zahrnující všechny prvky lidského netradičního sexuálního chování. Význam BDSM a to, co představuje svým přínosem do nejrozsáhlejších oblastí lidských sexuálních aktivit, vysvětlíme obšírněji v následujících kapitolách.

Nihil est tam mobile quam feminarum voluntas, nihil tam vagum –
Nic není tak vrtkavé, nic tak nestálé jako vůle žen.
Lucius Annaeus Seneca

Perverzní, nebo normální?

Zůstaňme na chvíli u zcela normálních partnerských párů, muž a žena, a citujme německého psychologa Oswalta Kolleho: „Jsem normální?“ Tito tazatelé jsou vždy lidé svědomití, většinou přísně vychovaní, kteří si dělají starosti a trpí pocitem, že mají nějaký duševní nebo tělesný nedostatek.

Je potřeba si pojem normální a nenormální ujasnit. V minulosti odsuzovala společnost každou sexuální činnost odchylnou se od určité normy jako nemorální, úchylnou či zvrácenou. Užítá norma vypadala asi takto: muž a žena se intimně stýkají v poloze tváří v tvář, a to za účelem zplození dítěte. Tak si to představovali aktivní a všude přítomní misionáři. Všechno od této normy odchylné bylo považováno za více nebo méně perverzní. Ještě dnes je to pro mnoho nevědomých lidí zákonem. Dokonce i v některých amerických státech snad ještě dnes platí zákony, které i manželům pod hrozbou trestu vězením zakazují každou variaci v pohlavním styku.

Je nutno podotknout, že u některých kmenů Eskymáků, severoamerických indiánů a jiných etnických skupin, je poloha při pohlavním styku „tváří v tvář“, kdy žena leží na zádech, považována za trestuhodný čin. Intimní styk se u nich praktikuje způsobem „zezadu“, kde partnerka klečí.

Mnozí lidé obojího pohlaví mají při koitu určité představy, jimiž zvyšují své uspokojení a prodlužují tím svou žádost.

Dvaatřicetiletá vdaná žena při našich otevřených hovorech přiznala, že při intimním styku s manželem má „zvrácenou“ fantazii. Představuje si, že je spoutána a muži se na ní brutálně

střídají ve snaze ukojit své potřeby. Jiná žena, pětáctýřicetiletá, touží být při styku bičována nebo nějak mučena. Obě měly mimomanželské zkušenosti s mnoha muži. Nicméně po každém pohlavním styku, i když prožily orgasmus, měly zvláštní pocit neuspokojení a rozladěnosti. Jedna z nich dodala: „Celé moje tělo hoří zvláštní touhou být užito, každý sval je připraven k mimořádnému výkonu, napětí v mozku se dostává do vrcholového stadia, a tím to obvykle končí. Muž se ukojí, natáhne si kalhoty a za chvíli si nemůže vzpomenout, co vlastně před deseti minutami dělal.“ Jiná žena vyjádřila svou situaci zcela stručně: „Pohled do očí, polibek na krk, polibek na prsa, ulehnout, zavést pohlavní úd, ejakulovat, několikrát zhluboka vydechnout, odejít nebo usnout a to je vše. Celý sexuální akt netrvá déle než tři minuty.“ Tato žena pak měla snahu zredukovat počet nudných styků na minimum a hledala náhradní program. Sebeukájení je jedna forma, ale chtěla by něco více. Stojí zcela obnažená před zrcadlem a dívá se na svoje tělo, které ji svým způsobem vzrušuje. Zkouší si nasadit kolíčky na prádlo na prsní bradavky, utažený kožený opasek jí dělá dobře, nasadí si další kolíčky na vnější stydké pysky, šňůrou od županu bičuje své tělo a bolest ji nejen vzrušuje, ale dokonce se jí líbí. Udrží tento zážitek v přísné tajnosti a často jej opakuje a vylepšuje. Chtěla by se o svých pocitech někomu svěřit, ale obává se, že by byla odsouzena jako perverzní.

Jiný případ: touhou třicetiletého ženatého muže je, aby si žena hrála s jeho přirozením. Sní o orálním uspokojení. Manželka však považuje líbání jeho pohlavního orgánu za perverzní, necudné a nehygienické.

U dvou milujících se lidí, mezi nimiž vládne dokonala souhra, by se výraz „perverzní“ neměl vůbec vyskytnout. Co nejrychleji by se měl ze slovníku manželů vyškrtnout navždy. Kdo svého partnera miluje, bude milovat celé jeho tělo a nebude je dělit na dobré a špatné, dovolené a zakázané oblasti. Ostatně už podle Kinseyovy statistiky používala genitálně orálních praktik více než polovina amerických mužů a téměř stejný počet žen